

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci navrhovateľa: A., B., proti odporcovi: **Primátor Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy**, so sídlom Primaciálne nám. 1, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa zo dňa 27. februára 2009 proti rozhodnutiu odporcu číslo: MAGS OCH 30707/09/3-17820 zo dňa 29. januára 2009, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sp/12/2009 -118 zo dňa 22. septembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8S/12/2009 -118 zo dňa 22. septembra 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil v záhlaví uvedené rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Odporca uvedeným rozhodnutím uložil navrhovateľovi pokutu vo výške 663,88 Eur za porušenie ustanovenia § 9 Všeobecne záväzného nariadenia Hlavného mesta SR Bratislavy č. 9/1998 o verejnom osvetlení na území hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy (ďalej len „VZN č. 9/1998“) na tom skutkovom základe, že dňa 24. mája 2005 bolo na stĺpoch verejného osvetlenia špecifikovaných vo výroku predmetného rozhodnutia zistené obhliadkou kontrolného orgánu Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy vylepenie plagátov propagujúcich prevádzku navrhovateľa.

Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu je potrebné zrušiť, nakoľko vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru súdu, je nesprávnou aplikácia ustanovenia § 9 VZN č. 9/1998, podľa ktorého: „Všetky reklamné, informačné a propagačné zariadenia umiestnené na zariadení verejného osvetlenia podliehajú povolovaciemu konaniu.“, na zistený skutkový stav. Pojem „zariadenie“ je podľa súdu potrebné vykladať ako: a) nábytok, prístroje a pod., tvoriace vybavenie miestnosti; b) mechanizmus na vykonávanie istej činnosti; c) inštitúciu a jej budovu, prispôsobenú nejakej celospoločenskej funkcii; d) budovu, miestnosť s vybavením na rozličné ciele (vid' Lexikón slovenského jazyka). Podľa totožného zdroja pojem „plagát“ predstavuje vyvesené alebo nalepené verejné oznámenie a pojem „leták“ príležitostné propagačné, agitačné tlačivo menšieho formátu. Na základe uvedeného krajský súd konštatoval, že plagát nie je zariadením.

V konkrétnom prípade mal krajský súd za to, že činnosť, ktorou bola propagovaná prevádzka navrhovateľa je celkom jednoznačne subsumovaná pod skutkovú podstatu priestupku proti verejnému poriadku podľa ust. § 47 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“), podľa ktorého priestupku sa dopustí ten, kto znečistí verejné priestranstvo, verejne prístupný objekt alebo znečistí verejnoprospešné zariadenie plagátovou výzdobou, komerčnými a reklamnými oznamami alebo zanedbá povinnosť upratovania verejného priestranstva. Krajský súd preto uložil odporcovi postúpiť predmetnú vec správne orgánu príslušnému podľa § 52 zákona o priestupkoch, ktorý priestupok za predpokladu splnenia všetkých zákonných podmienok, takisto s ohľadom

na ust. § 20 zákona o priestupkoch prejedná podľa zákona o priestupkoch. O trovách konania rozhodol súd vzhľadom na výsledok konania. Navrhovateľ bol síce v konaní úspešný, trový konania však nežiadal a nakoľko odporca bol v konaní neúspešný, súd nepriznal žiadnemu z účastníkov konania právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku podal odporca v zákonnej lehote odvolanie, pričom žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že napadnuté rozhodnutie odporcu číslo: MAGS OCH 30707/09/3-17820 zo dňa 29. januára 2009 potvrdzuje. Nesúhlasil s právnym posúdením veci krajským súdom a mal za to, že posúdenie a vyhodnotenie pojmov zariadenie, plagát, či leták treba považovať len za subjektívny názor sudcu v konaní. V odvolaní odporca poukazoval na rozhodnutie primátora hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 4/2002, ktorým bol vydaný Pokyn primátora hlavného mesta SR Bratislavy pre odborné útvary Magistrátu hlavného mesta SR vo veci povoľovania umiestnenia reklamných, informačných a propagačných zariadení na cestných telesách, cestných komunikáciách a v dopravnom priestore miestnych komunikácií I. a II. triedy, pre ktoré je príslušným cestným orgánom hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava (ďalej len „Pokyn primátora“), ktorý definuje v základných pojmoch v bode 1.8 reklamné zariadenia – „sprostredkujú ponuku najmä tovaru a služieb s cieľom získania zákazníkov (komerčná reklama)“. Podľa názoru odporcu, nakoľko v pokyne nie je stanovená podoba a forma reklamného zariadenia, ani nezáleží na vyhotovení, použití materiálu a spôsobe vyhotovenia, jednoznačne z toho vyplýva, že sa jedná o reklamné zariadenie. Zdôrazňoval dôležitosť podmienok povoľovacieho konania stanovených v bode (2) a (3) Pokynu primátora, ktoré ustanovujú, kde sa umiestnenie zariadenia nepovolí a kde sa povolí z hľadiska bezpečnosti účastníkov cestnej premávky a dodržiavania zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len „zákon č. 135/1961 Zb.“) a zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 8/2009 Z.z.“).

Navrhovateľ sa napriek výzve súdu z 25. októbra 2010 k odvolaniu odporcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného

odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné

V predmetnej veci je potrebné uviesť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie odporcu číslo MAGS OCH 30707/09/3-17820 zo dňa 29. januára 2009, ktorým navrhovateľovi podľa § 28 ods. 1 písm. a/ zák. č. 377/1990 Zb. bola uložená pokuta vo výške 663,88 Eur pre porušenie § 9 VZN č. 9/1998 za vylepenie plagátov propagujúcich prevádzku navrhovateľa.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 OSP).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Odvolací súd sa stotožňuje s právnym posúdením skutku, tak ako ho uviedol krajský súd v napadnutom rozsudku. Vylepovanie plagátov, ktoré len mení vzhľad stĺpov verejného osvetlenia nenapĺňa definičný pojem reklamného zariadenia, ktoré podlieha povolovaciemu konaniu podľa § 9 VZN č. 9/1998. Aj napriek tomu, že Pokyn primátora neustanovuje v definícii pre reklamné zariadenie podobu a formu, akú má mať, nie je ho možné vykladať izolovane od pojmu zariadenie.

Odvolací súd zhodne s krajským súdom zastáva názor, že pojem „zariadenie“ je potrebné vykladať ako: a) nábytok, prístroje a pod., tvoriace vybavenie miestnosti; b) mechanizmus na vykonávanie istej činnosti; c) inštitúciu a jej budovu, prispôsobenú nejakej celospoločenskej funkcii; d) budovu, miestnosť s vybavením na rozličné ciele (vid' Lexikón slovenského jazyka) a pojem „plagát“ predstavuje vyvesené alebo nalepené verejné oznámenie a pojem „leták“ príležitostné propagačné, agitačné tlačivo menšieho formátu (podľa totožného zdroja). V prípade správneho deliktu, ktorý je predmetom odvolacieho konania jednoznačne ide o činnosť, ktorá nesie znaky zavineného konania, ktoré porušuje záujem spoločnosti a zakladá skutkovú podstatu priestupku podľa § 47 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch.

Z výkladu pojmu reklamné zariadenie vyplýva, že ho nie je možné stotožňovať so zmenou vzhľadu verejnoprospešného zariadenia, ktorá je porovnateľná so zmenou farby, resp. jeho znečistením. Navrhovateľovi vytýkaná činnosť napĺňa znaky zavineného konania, ktoré porušuje záujem spoločnosti, teda priestupku proti verejnému poriadku podľa zákona o priestupkoch. Podľa ust. § 47 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch sa priestupku dopustí ten, kto znečistí verejné priestranstvo, verejne prístupný objekt alebo znečistí verejnoprospešné zariadenie plagátovou výzdobou, komerčnými a reklamnými oznamami alebo zanedbá povinnosť upratovania verejného priestranstva.

Zo skutkových okolností v danej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že ide o porušenie § 47 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu, ktorým tento zrušil napadnuté rozhodnutie odporcu a uložil postúpiť vec príslušnému orgánu príslušnému podľa § 52 zákon o priestupkoch, ktorý priestupok za predpokladu splnenia všetkých zákonných ustanovení (vrátane § 20 zákona o priestupkoch) prejedná v zmysle zákona o priestupkoch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky odporcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci krajským súdom.

Odvolací súd z uvedených dôvodov podľa § 219 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku krajského súdu.

Odvolací súd účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keďže navrhovateľovi trovy konania nevznikli a odporca nemá právo na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. januára 2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková